

РЕШЕНИЕ

№ 3808

гр. София, 01.06.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.05.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1263** по описа за **2015** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Решение по кнахд № 1263/2015г. на АС-София-град, III КС, 5 страница

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез пълномощника адв. П., срещу РЕШЕНИЕ без дата на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 97-ми състав по НАХД № 12852/2013 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Касаторът счита, че към датата на издаване на констативния акт не е бил собственик, възложител, строител или изпълнител на незаконния строеж. Твърди се още, че дружеството няма отношение към описаните в наказателното постановление кабели, не е в кръга от лицата, участници в строителството съобразно Закона за устройство на територията /ЗУТ/ и не е субект на административното нарушение. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и спорът да бъде решен по същество, като се отмени изцяло наказателното постановление.

Ответникът - СТОЛИЧНА ОБЩИНА, НАПРАВЛЕНИЕ „АРХИТЕКТУРА И ГРАДОУСТРОЙСТВО“, редовно призван, чрез процесуалния си представител

оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, изложени в писмени бележки.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно решение без дата по НАХД № 12852/2013 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 97-ми състав е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № РД-21-77/20.06.2013 г., издадено от директор на Дирекция „Общински строителен контрол“, с което на основание чл. 237, ал. 2, т. 1 и чл. 239, ал. 1, т. 6 от ЗУТ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева за нарушение по чл. 237, ал. 2, т. 1 вр. чл. 225, ал. 2, т. 2, предл. 2 от ЗУТ.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Н. В. И., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че е доказано извършено от касатора административно нарушение по чл. 237, ал. 2, т. 1 вр. чл. 225, ал. 2, т. 2, предл. 2 от ЗУТ, а в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприела следната фактическа обстановка:

При извършване на проверка на място на 14.12.2012 г. от служители на Дирекция „Общински строителен контрол“, Столична община, на строеж „Подземен съобщителен кабел, изтеглен в съществуващата канална мрежа на [фирма]“, находящ се в [населено място].[жк]до [жилищен адрес] от към вх. А, район „В.“, Столична община, разположен в шахта № 34-147, G. координати: X 42.739257643, Y 23.273824385, на страна А, с координати 4:2, кабел: 1, е установено, че обектът е изпълнен без разрешение за строеж. Строежът представлява оптичен съобщителен кабел без защитна тръба, означен с маркер на [фирма]. За констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № СО-ДОСК-38-34-147-153 от 19.02.2013 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящата съдебна инстанция приема, че съдебното решение е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 във вр. ал. 2 от НПК.

От доказателствата, приложени по делото с административно-наказателната преписка, не може да се направи категоричен извод кое лице е извършило незаконния строеж. В констативен акт № СО-ДОСК-38-34-147-153 от 14.12.2012 г. [фирма] е посочено като собственик и възложител на незаконния строеж, въпреки че от съдържанието на констативния акт се установява, че не са представени никакви строителни книжа и други относими документи, от които да може да се установи

право собственост или учредено право на строеж на касатора върху обекта. Маркерът [фирма] на оптичния съобщителен кабел е недостатъчна индикация да се направи категоричен извод, че касаторът е отговорен за изграждането на обекта. По делото липсват каквито и да е доказателства, които да удостоверят връзката на [фирма] със незаконното строителство на обекта, а в самата диаграма на шахтата – Приложение № 3 към констативния акт, не е описан кабел на [фирма], а единствено фигурира името на „Л. нет“. Отделно пред административно-наказващия орган е бил представен нотариално заверен договор за покупко-продажба от 18.02.2013 г., с който [фирма] продава на [фирма] електронна съобщителна мрежа с обща дължина 89 690 метра, включително със съоръжения, намиращи се в[жк]до блок 121.

Санкционната разпоредба на чл. 237, ал. 2, т. 1 от ЗУТ визира субекта на нарушението - наказва се извършител, възложител или строител на незаконен строеж. Участниците в строителството са посочени в нормата на чл. 160, ал. 1 от ЗУТ. Възложител е собственикът на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот, и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на закон. В. или упълномощено от него лице осигурява всичко необходимо за започване на строителството /чл. 161 от ЗУТ/. По инициатива на възложителя са издават редица строителни книжа в хода на строителството /напр. изготвянето на инвестиционни проекти по чл. 139 от ЗУТ, виза за проектиране по чл. 140 от ЗУТ/. Съгласно чл. 142, ал. 1 от ЗУТ инвестиционните проекти подлежат на съгласуване и одобряване и са основание за издаване на разрешение за строеж. В конкретния случай не са събрани никакви относими доказателства относно авторството на деянието и не е установен начинът на строежа. Недопустимо е да се ангажира отговорността на дружеството без административно-наказателното обвинение да е доказано по несъмнен начин.

В процесния случай следва да се има предвид също така, че първоинстанционният съд е извършил неправилна преценка на материалноправната и процесуалноправна законосъобразност на оспореното НП. Наказателното постановление, с което се предявява административнонаказателно обвинение задължително следва да съдържа (чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН) ясно и конкретно формулиране на това обвинение, включително с посочване на датата на извършване на нарушението. Актосъставителят и наказващият орган не са посочили дата на извършване на нарушението, представляваща задължителен реквизит съгласно разпоредбата на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като са приели за такава датата на проверката – 14.12.2012 г. Безспорно към този момент се констатира евентуално осъществяване на деяние, което се развива в продължителен период от време, без да е конкретизирано неговото начало. С оглед спецификите на твърдяното нарушение същото се извършва чрез действие, поради което актосъставителят и наказващият орган са били длъжни да посочат на коя дата считат, че деянието е извършено от посочения в АУАН и в НП нарушител. В този смисъл се възпрепятства възможността на съда да извърши преценка относно това дали са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 97 състав е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено. На основание чл. 222, ал. 1 от АПК делото следва да бъде решено по същество, като се отмени наказателното постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение без дата по НАХД № 12852/2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 97 състав, и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № РД-21-77/20.06.2013 г., издадено от директор на Дирекция „Общински строителен контрол“, с което на основание чл. 237, ал. 2, т. 1 и чл. 239, ал. 1, т. 6 от ЗУТ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева за нарушение по чл. 237, ал. 2, т. 1 вр. чл. 225, ал. 2, т. 2, предл. 2 от ЗУТ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.